

Ketouvim (hagiographies) - Chroniques II

Chapter 12

- 12,1 וַיְהִי כִּהְיוּ מַלְכוֹת רַחֲבָעַם וַיִּכְחַזְקוּתוֹ, עֲזַב, אֶת-תּוֹרַת יְהוָה; וְכָל-יִשְׂרָאֵל, עִמּוֹ. {פ}
- 12,2 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית, לְמֶלֶךְ רַחֲבָעַם, עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, עַל-יְרוּשָׁלַם: כִּי מָעְלוּ, בַּיהוָה.
- 12,3 בְּאֵלֶף וּמֵאתַיִם רֶכֶב, וּבָשָׁשִׁים אֵלֶף פָּרָשִׁים; וְאִין מִסָּפָר, לַעַם אֲשֶׁר-בָּאוּ עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם--לִיּוֹבִים סְפִיִים, וְכוֹשִׁים.
- 12,4 וַיִּלְכְּדוּ אֶת-עָרֵי הַמְּצָרוֹת, אֲשֶׁר לַיהוּדָה; וַיָּבֹאוּ, עַד-יְרוּשָׁלַם. {ס}
- 12,5 וַשְׁמַעְיָה הַנְּבִיאַי, בָּא אֶל-רַחֲבָעַם, וְשָׂרֵי יְהוּדָה, אֲשֶׁר-נֹאֲסָפוּ אֶל-יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישַׁק; וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה, אַתֶּם עֲזַבְתֶּם אֹתִי, וְאֶף-אֲנִי עֲזַבְתִּי אֶתְכֶם, בְּיַד-שִׁישַׁק.
- 12,6 וַיִּגְבְּעוּ שָׂרֵי-יִשְׂרָאֵל, וְהַמֶּלֶךְ; וַיֹּאמְרוּ, צַדִּיק יְהוָה.
- 12,7 וּבְרֵאוֹת יְהוָה כִּי נִגְבְּעוּ, הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָה לֵאמֹר נִגְבְּעוּ לֹא אֲשַׁחֲיֶתֶם; וְנִתְּתִי לָהֶם כַּמַּעַט לְפָלִיטָה, וְלֹא-תִתֶּן חֲמַתִּי בְּיְרוּשָׁלַם בְּיַד-שִׁישַׁק.
- 12,8 כִּי יִהְיֶה-לוֹ, לְעַבְדִים; וַיִּדְעוּ, עֲבוֹדָתִי, וְעֲבוֹדַת, מַמְלָכוֹת הָאֲרָצוֹת. {ס}
- 12,9 וַיַּעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם, עַל-יְרוּשָׁלַם, וַיִּקַּח אֶת-אֲצָרוֹת בַּיַּת-יְהוָה וְאֶת-אֲצָרוֹת בַּיַּת הַמֶּלֶךְ, אֶת-הַכֹּל לְקַח; וַיִּקַּח אֶת-מַגְנֵי הַזָּהָב, אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה.
- 12,10 וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם תַּחְתִּיתָהֶם, מַגְנֵי גַחֲשֵׁת; וְהַפְּקִיד, עַל-יַד שָׂרֵי הַרְצִיִם, הַשְּׂמָרִים, פָּתַח בַּיַּת הַמֶּלֶךְ.
- 12,11 וַיְהִי מִדֵּי-בּוֹא הַמֶּלֶךְ, בַּיַּת יְהוָה, בָּאוּ הַרְצִיִם וּנְשָׂאוֹם, וְהִשְׁבּוּם אֶל-תַּא הַרְצִיִם.
- 12,12 וַיִּבְהַבְּעוּ, שָׁב מִמֶּנּוּ אֶף-יְהוָה, וְלֹא לְהַשְׁחִית, לְכֻלָּהּ; וְגַם, בַּיהוּדָה, הָיָה, דְּבָרִים טוֹבִים. {ס}
- 12,13 וַיִּתְחַזַּק הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעַם, בְּיְרוּשָׁלַם-וַיִּמְלֹךְ: כִּי בֶן-אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רַחֲבָעַם בְּמַלְכוּתוֹ וְשִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיְרוּשָׁלַם, הָעִיר אֲשֶׁר-בְּחֵר יְהוָה לְשׁוֹם אֶת-שְׁמוֹ שֵׁם מְכַל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם אִמּוֹ, וַעֲמָה הָעַמֻּנִית.
- 12,14 וַיַּעַשׂ, הַרְעַ: כִּי לֹא הָיוּ לָבוֹ, לְדַרוֹשׁ אֶת-יְהוָה. {ס}
- 12,15 וַדַּבְּרֵי רַחֲבָעַם, הָרֵאשִׁינִים וְהָאַחֲרוֹנִים--הֵלֹא-הֵם כְּתוּבִים בְּדַבְּרֵי שְׁמַעְיָה הַנְּבִיאַי וְעַדוֹ הַחֲזָה, לְהַתִּיחֵשׁ; וּמִלְחָמוֹת רַחֲבָעַם וַיִּרְבְּעֵם, כָּל-הַיָּמִים.
- 12,16 וַיִּשְׁכַּב רַחֲבָעַם עִם-אֲבֹתָיו, וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד; וַיִּמְלֹךְ אַבְיָה בְּנוֹ, תַּחְתָּיו. {פ}